

Zo série článkov: Telesný a duchovný človek.

Ale telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať.

1. Korinským 2:14

Nemôžeme Boha poznať kedy chceme a ako chceme.

Duševná inštancia "rozum" nie je prostriedkom schopným poznať Boha. Boh nie je racionálne (rozumovo) pochopiteľný. Keby to bolo možné, potom by sme si tým Boha podrobili, lebo rozumové pochopenie je privlastňujúcim si uchopením. Miesto z listu Rímskym dokumentuje túto skutočnosť: „*Sám ten Duch spolu svedčí s naším duchom, že sme deťmi Božími.*“ (Rímskym 8:16).

„A hneď poznal Ježiš svojím duchom, že takto rozmýšľajú v sebe, a povedal im: Čo to rozmýšľate vo svojich srdciach? “ (Marek 2:8). Ježiš poznal myšlienky zákoníkov priamo vo svojom duchu bez toho, aby dospel k tomuto výsledku pomocou psychických procesov pozorovania a dedukcie. K takémuto poznaniu dochádza v našom duchu prostredníctvom Božieho Ducha (1. Korinským 12). „Ale vidím, že je ona (múdrost') Duch Boží v smrteľnom človekovi, a dych Všemohúceho je to, ktorý robí ľudí rozumnými.“ (Jób 32:8). Podstatné vhľady dostávame od Boha, ktorý sa nespolieha na náš psychický aparát, ale obracia sa k nášmu duchu, ktorý je pre neho primeranou adresou.

Vytvorené dňa: 20. mája 2013.

Upravené dňa: 25. júna 2013.

Späť na [a Pojednanie o duchu](#) .

Späť na sériu článkov [Telesný a duchovný človek](#)